

1 september

Läsning

1 Kor 3:1–9

Jag kunde inte heller tala till er, bröder, som till andliga människor, jag fick tala till sådana som var kvar i sin köttsliga natur, till spädbarn i Kristus. Jag gav er mjölk, inte fast föda; den tålde ni ännu inte. Och ni tål den inte heller nu, eftersom ni fortfarande har kvar er gamla natur. För om det finns ofördragsamhet och strid hos er, har ni då inte kvar er gamla natur och lever på vanligt mänskligt vis? När den ene säger: »Jag hör till Paulus«, och den andre: »Jag hör till Apollos«, är ni inte då som alla andra? Vad är Apollos? Vad är Paulus? Tjänare som har fört er till tro, var och en med den gåva han fått av Herren. Jag planterade, Apollos vattnade, men Gud gav växten. Varken den som planterar eller den som vattnar betyder något, bara Gud, han som ger växten. Den som planterar och den som vattnar är ett, men var och en skall få sin lön efter sitt arbete. Vi är ju Guds medhjälpare och ni är Guds åker, Guds bygge.

Responsoriepsalm

Ps 33:12–15, 20–21 (R. 12b)

R. Saligt är det folk som Herren har utvalt till sin arvedel.

Saligt är det folk vars Gud är Herren,
det folk som han har utvalt till sin arvedel.
Från himlen skådade Herren ned,
han såg alla människor. R.

Från sin boning blickade han ned
till alla dem som bor på jorden,
han som har danat deras hjärtan,
han som ser alla deras gärningar. R.

Vår själ väntar efter Herren,
han är vår hjälp och vår sköld.
I honom gläder sig vårt hjärta,
vi förtröstar på hans heliga namn. R.

Halleluja

Luk 4:18

V. Herren har sänt mig att frambära ett glädjebud till de fattiga
och att förkunna befrielse för de fångna.

Evangelium

Luk 4:38–44

Vid den tiden lämnade Jesus synagogan och gick hem till Simon. Men Simons svärmor låg i hög feber, och de frågade honom till råds om henne. Han gick fram och böjde sig över henne och talade strängt till febern, och den lämnade henne. Genast steg hon upp och betjänade dem.

Vid solnedgången kom alla till honom med dem som led av olika sjukdomar. Och han lade händerna på var och en och botade dem. Från många for det också ut demoner, som skrek: »Du är Guds son.« Han hutade åt dem och förbjöd dem att säga mer, eftersom de visste att han var Messias.

Tidigt nästa morgon gick han därifrån, bort till en enslig plats. Folket började leta efter honom och kom ända dit där han var, och de ville hindra honom från att lämna dem.

Men han sade till dem: »Jag måste förkunna budskapet om Guds rike för de andra städerna också. Det är därför jag har blivit utsänd.« Och sedan predikade han i synagogorna i Judeen.

2 september

Läsning

1 Kor 3:18–23

Bedra inte er själva. Den av er som tycker sig vara vis i världslig mening måste först bli en dåre för att bli vis. Ty denna världens vishet är dårskap i Guds ögon. Det står skrivet: *Han snärjer de visa i deras slughet*, och vidare: *Herren vet att de visas tankar är tomhet*. Därför skall ingen grunda sin stolthet på människor. Allt tillhör er – Paulus, Apollos och Kefas, hela världen, liv och död, nutid och framtid, allt är ert. Men ni tillhör Kristus, och Kristus tillhör Gud.

Responsoriepsalm

Ps 24:1–4b, 5–6 (R. 1)

R. Jorden är Herrens och allt som finns på den.

Jorden är Herrens och allt som finns på den,
jordens krets och de som bor där.
Det är han som har grundat den på haven
och fäst den över strömmarna. R.

Vem får gå upp på Herrens berg,
vem får träda in i hans helgedom?
Den som har oskyldiga händer och vars hjärta är rent,
den som inte bedrar. R.

Han skall få välsignelse av Herren,
och rättfärdighet av Gud, sin frälsare.
Detta är det släkte som frågar efter honom,
som söker ditt ansikte, du Jakobs Gud. R.

Halleluja

Matt 4:19

V. Kom och följ mig,
jag skall göra er till människofiskare, säger Herren.

Evangelium

Luk 5:1–11

En gång när Jesus stod vid Gennesaretsjön och folket trängde på för att höra Guds ord, fick han se två båtar ligga vid stranden; fiskarna hade gått ur för att skölja näten. Han steg i den ena båten, som tillhörde Simon, och bad honom att ro ut ett litet stycke. Sedan satte han sig ner och undervisade folket från båten. När han hade slutat tala, sade han till Simon: »Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där.« Simon svarade: »Mästare, vi har hållit på hela natten utan att få något. Men eftersom du säger det skall jag lägga ut näten.« Och de gjorde så och drog ihop en väldig mängd fisk. Näten var nära att brista, och de vinkade åt sina kamrater i den andra båten att komma och hjälpa till. De kom, och man fick så mycket fisk i båda båtarna att de höll på att sjunka. Då kastade sig Simon Petrus ner vid Jesu knän och sade: »Lämna mig,

Herre, jag är en syndare.« Ty han och de som var med honom greps av bävan när de såg all fisken de hade fångat – likaså Jakob och Johannes, Sebedaios söner, som hörde till samma fiskelag som Simon. Men Jesus sade till Simon: »Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor.« Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom.

3 september

Läsning

1 Kor 4:1–5

Vi bör betraktas som Kristi tjänare och som förvaltare av Guds hemligheter. Nu krävs ju av en förvaltare att han skall visa sig pålitlig. Men mig är det likgiltigt om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Inte heller dömer jag mig själv. Mitt samvete är rent, men det betyder inte att jag är frikänd. Den som dömer mig är Herren. Fäll därför ingen dom i förtid, innan Herren kommer. Han skall låta ljus falla över det som ligger dolt i mörkret och avslöja allt som människorna har i sinnet. Och då får var och en sitt beröm från Gud.

Responsoriepsalm

Ps 37:3–6, 27–28a, 39–40 (R. 39a)

R. Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren.

Förtrösta på Herren, och gör det goda,
bo kvar i landet och bevisa trohet,
och ha din lust i Herren
då skall han ge dig vad ditt hjärta begär. R.

Befall din väg åt Herren,
förtrösta på honom – han skall göra det:
han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset
och din rätt som middagens sken. R.

Vänd dig bort från det som är ont, och gör det goda,
så skall du få bo kvar för alltid.

Ty Herren älskar det rätta
och överger inte sina fromma. R.

Till de rättfärdiga kommer räddning från Herren,
han är deras värn i tider av nöd.

Herren hjälper dem och befriar dem,
han befriar dem från de gudlösa och räddar dem,
ty de tar sin tillflykt till honom. R.

Halleluja

Joh 8:12

V. Jag är världens ljus, säger Herren.
Den som följer mig skall ha livets ljus.

Evangelium

Luk 5:33–39

Vid den tiden sade fariseerna och de skriftlärdade till Jesus: »Johannes lärjungar fastar ofta och ber, och det gör också fariseernas, men dina, de äter och dricker.« Jesus svarade: »Inte kan ni

väl få bröllopgästerna att fasta, så länge brudgummen är hos dem? Men det skall komma en tid då brudgummen tas ifrån dem, och när den tiden är inne, kommer de att fasta.« Han gav dem också en liknelse: »Ingen river ut en bit ur ett nytt plagg och sätter den på ett gammalt. För dels rivs då det nya sönder, och dels passar inte lappen från det nya på det gamla. Ingen håller nytt vin i gamla vinsäckar, för då sprängs säckarna av det nya vinet, och vinet rinner ut och säckarna blir förstörda. Nej, nytt vin skall hällas i nya säckar. Ingen som har druckit gammalt vin vill ha av det nya; han tycker det gamla är bättre.«

4 september

Läsning

1 Kor 4:6b–15

Genom det exempel som Apollos och jag har gett er, skall ni lära er vad som menas med »Håll er till skriften« och inte skryta med den ene på den andres bekostnad. Vem ger dig någon särställning? Vad äger du som du inte har fått? Och har du fått det, varför skryter du som om det inte var en gåva? Ni är förstås redan mätta, redan rika, ni har förstås blivit kungar oss förutan? Ja, om ni ändå hade blivit kungar, så att vi hade fått vara kungar tillsammans med er! Det förefaller mig som om Gud hade ställt oss apostlar sist av alla, som dödsdömda; vi står på arenan inför hela världen, inför både änglar och människor. Vi är dårar för Kristi skull, ni är förståndiga kristna. Vi är svaga, ni är starka. Ni är ansedda, vi är föraktade. Ännu i denna stund hungrar och törstar vi; vi saknar kläder, blir misshandlade, är hemlösa och arbetar hårt med egna händer för att försörja oss. Man smädar oss och vi välsignar. Man förföljer oss och vi härdar ut. Man talar illa om oss och vi svarar med goda ord. Hela tiden har vi behandlats som jordens avskum, som mänsklighetens drägg.

Jag skriver inte detta för att få er att skämmas utan för att visa er till rätta som mina kära barn. Om ni så skulle ha tio tusen lärare som vill göra er till kristna, har ni ändå inte många fäder. Det var jag som blev er far i Kristus Jesus genom evangeliet.

Responsoriepsalm

Ps 145:17–21 (R. 18a)

R. Herren är nära alla dem som åkallar honom.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.

Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Han gör vad de gudfruktiga begär
och hör deras rop och räddar dem.

Herren bevarar alla dem som älskar honom,
men alla gudlösa skall han förintä. R.

Min mun skall förkunna Herrens lov,
allt som lever skall prisa hans heliga namn
alltid och i evighet. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 6:1–5

En sabbatsdag tog Jesus vägen genom några sädesfält, och hans lärjungar ryckte av ax, gnuggade dem mellan händerna och åt. Några av fariseerna sade: »Varför gör ni sådant som inte är tillåtet på sabbaten?» Då svarade Jesus dem: »Men har ni inte läst vad David gjorde när han och hans män blev hungriga? Han gick in i Guds hus och tog skådebröden, som ingen utom prästerna får äta, och åt av dem och gav åt sina män.« Och Jesus sade till dem: »Människosonen är herre över sabbaten.«

5 september

TJUGOTREDJE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

Vish 9:13–18

Vilken människa har kunskap om Guds vilja?
Vem kan tänka ut vad Herren vill?
De dödligas tankar är otillräckliga,
våra beräkningar är inte att lita på.
Den förgängliga kroppen är en börda för själen,
det jordiska höljet tynger sinnet med alla dess tankar.
Vi kan knappt göra oss en bild av det som finns på jorden,
bara med svårighet finner vi det vi har inom räckhåll.
Men vem har utforskat det som finns i himlen?
Vem har förstått din vilja utan att du skänkt honom vishet
och sänt din helige Ande från höjden?
Det var så jordens invånare leddes på rätta vägar,
så lärde sig människorna vad som gläder dig:
genom visheten blev de räddade.

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Herre, du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människan bli mull igen,
du säger: Bli vad du en gång var!
Tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
som en av nattens timmar. R.

Människorna sveper du bort,
de är som morgonsönnen.
De förgås som gräset.
Fast det frodas om morgonen är det förgängligt:
mot kvällen vissnar det och torkar bort. R.

Lär oss hur få våra dagar är,
då vinner vårt hjärta vishet.

Kom tillbaka, Herre! Hur länge skall du vredgas?
Förbarma dig över dina tjänare! R.

Mätta oss var morgon med din nåd,
så får vi jubla av glädje i alla våra dagar.
Herre, vår Gud, låt oss känna din ljuvlighet.
Låt allt vi gör krönas med framgång! R.

Andra läsningen

Filem v. 9b–10, 12–17

Jag, en åldrad Paulus och nu också fånge för Kristi Jesu skull, vädjar för Onesimos, mitt barn som jag har fött i min fångenskap. När jag skickar tillbaka honom till dig är det som om det vore en del av mig själv. Jag hade helst velat ha honom kvar hos mig för att han skulle vara mig till hjälp i ditt ställe, när jag nu sitter fången för evangeliets skull. Men utan ditt samtycke ville jag ingenting göra; det goda du gör skall inte ske av tvång utan av fri vilja. Kanske fick du vara utan honom en tid just för att få honom tillbaka för alltid, inte längre som en slav utan som något mer än en slav: en kär broder. Det är han i högsta grad för mig. Hur mycket mer skall han då inte vara det för dig, både som människa och som kristen. Om du betraktar mig som din vän, ta då emot honom som om det vore jag.

Halleluja

Ps 119:135

V. Låt ditt ansikte lysa över din tjänare,
och lär mig dina stadgar.

Evangelium

Luk 14:25–33

Stora skaror gick tillsammans med Jesus, och han vände sig om och sade till dem: »Om någon kommer till mig utan att hata sin far och sin mor och sin hustru och sina barn och sina syskon och därtill sitt eget liv, kan han inte vara min lärjunge. Den som inte bär sitt kors och följer efter mig kan inte vara min lärjunge. Om någon av er vill bygga ett torn, sätter han sig då inte ner och räknar ut vad det kostar, för att se om han har råd med bygget? Annars kan det hända att de som ser att han har lagt grunden men inte kan bygga färdigt börjar göra narr av honom och säger: Den där, han satte i gång ett bygge men kunde inte få det färdigt! Eller om en kung vill dra ut i fält mot en annan kung, sätter han sig då inte ner och överväger om han med tio tusen man kan möta den som rycker an med tjugo tusen? Kan han inte det skickar han sändebud för att be om fred medan den andre ännu är långt borta. Så är det alltså: ingen av er kan vara min lärjunge om han inte avstår från allt han äger.«

6 september

Läsning

1 Kor 5:1–8

Man säger att det förekommer otukt bland er, till och med sådan otukt som inte finns ens bland hedningarna, nämligen att någon lever ihop med sin fars hustru. Men ni är sturska, fast ni borde ha blivit förtvivilade och stött ut den som gjort sig skyldig till detta. Självt har jag redan – som om jag hade varit där, frånvarande till kroppen men närvarande till anden – fällt domen över den skyldige, i vår herre Jesu namn, när ni och min ande kom samman och vår

herre Jesu Kristi kraft var med oss: en sådan person skall överlämnas åt Satan så att hans kropp går under för att hans ande skall bli räddad på Herrens dag.

Ni har ingen anledning att skryta. Vet ni inte: lite surdeg får hela degen att jäsa. Rensa bort den gamla surdegen så att ni blir en ny deg. Ni är ju osyrade, för vårt påsklamm, Kristus, är slaktat. Låt oss därför fira högtid, inte med gammal surdeg, inte med ondskans och fördärvets surdeg, utan med renhetens och sanningens osyrade bröd.

Responsoriepsalm

Ps 5:5–7, 12 (R. 9a)

R. Led mig i din rättfärdighet.

Du är inte en Gud som kan tåla gudlöshet,
den som är ond får inte bo hos dig.
Du hatar alla ogärningsmän,
inga övermodiga består inför dina ögon. R.

Du förgör dem som talar lögn,
de blodgiriga och falska är en styggelse för Herren. R.

Låt alla dem glädjas som tar sin tillflykt till dig,
evigt må de jubla, ty du beskyddar dem,
i dig må de fröjda sig, de som älskar ditt namn. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.
Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 6:6–11

En sabbatsdag gick Jesus in i synagogan och undervisade. Där satt en man med förtvinad högerhand. De skriftlärdade och fariseerna höll ögonen på Jesus för att se om han skulle bota någon på sabbaten; de ville ha något att anklaga honom för. Men han visste vad de hade för tankar och sade till mannen med den förtvinade handen: »Stig upp och kom hit.« Då reste han sig och gick fram, och Jesus sade till dem: »Säg mig, vad är tillåtet på sabbaten, att göra gott eller att göra ont, att rädda liv eller att utsläcka liv?« Han såg sig omkring på dem alla och sade till mannen: »Håll fram handen.« Det gjorde han, och strax var handen bra igen. Men de blev utom sig och började tala med varandra om vad de skulle göra med Jesus.

7 september

Läsning

1 Kor 6:1–11

Hur kan någon av er som ligger i tvist med en broder komma på tanken att processa inför de orättfärdiga och inte inför de heliga! Vet ni inte att de heliga skall döma världen? Och om ni skall döma världen, duger ni då inte till att döma i småsaker? Vet ni inte att vi skall döma änglar? Då bör vi väl klara av vardagliga tvister. Men när ni nu har sådana tvister, då tar ni till domare folk som församlingen ser ner på. Ni borde skämmas! Finns det då ingen bland er som är klok nog att döma mellan två kristna bröder? I stället processar broder mot broder, och detta inför otroende! Redan det att ni processar med varandra är ett nederlag för er. Varför

finner ni er inte hellre i en oförrätt? Varför tar ni inte hellre en förlust? I stället vållar ni andra orätt och förluster – era egna bröder. Har ni glömt att ingen orättfärdig skall få ärva Guds rike? Låt inte bedra er. Ingen som lever i otukt eller avguderi eller hor eller homosexualitet, i tjuvaktighet och själviskhet, ingen som dricker, som är ovetting och utsuger andra – ingen sådan får ärva Guds rike. Så har somliga av er levtt, men ni har låtit tvätta er rena, ni har helgats och gjorts rättfärdiga genom herren Jesu Kristi namn och genom vår Guds ande.

Responsoriepsalm

Ps 149:1–6a, 9b (R. 4a)

R. Herren har behag till sitt folk
eller: Halleluja.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
hans lov i de trognas församling.

Israel skall glädjas över sin skapare,
Sions barn jubla över sin konung. R.

De skall lova hans namn under dans,
lovsjunga honom till puka och harpa.
Herren har behag till sitt folk,
han kröner de kuvade med seger. R.

De trogna gläds och ger honom ära,
de jublar på sina läger.
Guds lov är i deras mun.
Till härlighet blir det för alla hans trogna. R.

Halleluja

Jfr Joh 15:16

V. Jag har utvalt er och bestämt er till att bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 6:12–19

Jesus gick upp på berget för att be, och natten igenom bad han till Gud. När det blev dag samlade han sina lärjungar, och bland dem valde han ut tolv, som han kallade apostlar: Simon, som han också gav namnet Petrus, och hans bror Andreas, Jakob, Johannes, Filippus, Bartolomaios, Matteus, Tomas, Alfaios son Jakob, Simon, som kallades seloten, Jakobs son Judas och Judas Iskariot, han som blev förrädare.

Sedan gick han ner tillsammans med dem och stannade på ett ställe på slätten. Där var en mängd lärjungar till honom, och en stor folkmassa från hela Judeen och Jerusalem och från kustlandet vid Tyros och Sidon hade kommit för att lyssna på honom och få sina sjukdomar botade. De som plågades av orena andar blev hjälpta, och hela hopen försökte röra vid honom, ty det gick ut kraft från honom, och han botade alla.

DEN SALIGA JUNGFRUN MARIAS FÖDELSE
Fest

Läsning

Mik 5:2–4

Så säger Herren: Du Bet–Lehem Efrata, som är så ringa för att vara bland Judas släkter, av dig skall åt mig utgå en som skall bli en furste i Israel, en vilkens härkomst tillhör förgångna åldrar, forntidens dagar. Därför skall de prigsivas intill den tid då hon som skall föda har fött. Då skall återstoden av hans bröder få vända tillbaka till Israels barn. Och han skall träda fram och vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, namns höghet. Och den skall ha ro, ty han skall då vara stor intill jordens ändar.

eller:

Läsning

Rom 8:28–30

Vi vet att Gud på allt sätt hjälper dem som älskar honom att nå det goda, dem som han har kallat efter sin plan. Ty dem han i förväg har utvalt har han också bestämt till att formas efter hans sons bild, så att denne skulle vara den förstfödde bland många bröder. Dem han i förväg har utsett har han också kallat, och dem han har kallat har han också gjort rättfärdiga, och dem han har gjort rättfärdiga, dem har han också skänkt sin härlighet.

Responsoriepsalm

Ps 13:6 (R. Jes 61:10)

R. Jag gläder mig storligen i Herren.

Jag förtröstar på din nåd,
må mitt hjärta fröjda sig över din frälsning.
Jag vill sjunga till Herrens ära,
ty han har gjort väl mot mig. R.

Halleluja

V. Salig och högtlovad är du, jungfru Maria,
ty ur dig framgick rättfärdighetens Sol, Kristus, vår Gud.

Evangelium

Matt 1:1–16, 18–23

Släkttavla för Jesus Kristus, son av David, som var son av Abraham.

Abraham var far till Isak, Isak till Jakob, Jakob till Juda och hans bröder, Juda till Peres och Sera, vilkas mor var Tamar, Peres till Hesron, Hesron till Ram, Ram till Amminadav, Amminadav till Nahshon, Nahshon till Salma, Salma till Boas, vars mor var Rahav, Boas till Oved, vars mor var Rut, Oved till Ishai och Ishai till David, konungen.

David var far till Salomo, vars mor var Urias hustru, Salomo till Rehabeam, Rehabeam till Avia, Avia till Asa, Asa till Josafat, Josafat till Joram, Joram till Ussia, Ussia till Jotam, Jotam till Ahas, Ahas till Hiskia, Hiskia till Manasse, Manasse till Amon, Amon till Josia och Josia till Jojakin och hans bröder, vid den tid då folket fördes bort till Babylon.

Efter bortförandet till Babylon blev Jojakin far till Shealtiel, Shealtiel till Serubbabel, Serubbabel till Avihud, Avihud till Eljakim, Eljakim till Asor, Asor till Sadok,

Sadok till Akim, Akim till Elihud, Elihud till Elasar, Elasar till Mattan, Mattan till Jakob och Jakob till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

eller (kortare läsning):

Evangelium

Matt 1:18–23

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.« Allt detta skedde för att det som Herren hade sagt genom profeten skulle uppfyllas: *Jungfrun skall bli havande och föda en son, och man skall ge honom namnet Immanuel* (det betyder: Gud med oss).

9 september

Läsning

1 Kor 8:1b–7, 11–13

Kunskapen gör oss uppblåsta, det som bygger upp är kärleken. Den som tror sig ha kunskap har ännu inte fått den rätta kunskapen, men den som har kärlek, han är känd av Gud. När det alltså gäller frågan om man får äta kött som har offerats åt avgudar, vet vi att det inte finns någon avgud i världen och ingen annan gud än den ende. Ty även om det finns så kallade gudar, i himlen eller på jorden – och det finns ju många gudar och många herrar – så har vi bara en Gud, fadern från vilken allting utgår och som är vårt mål, och bara en herre, Jesus Kristus genom vilken allt är till och genom vilken vi är till.

Denna kunskap finns dock inte hos alla. Somliga sitter så fast i sin gamla avgudatro att de äter köttet just som offerkött, och det tynger deras samvete, osäkert som det är. Då går den osäkre förlorad genom din kunskap, denne broder som Kristus har dött för. Om ni på detta sätt försyndar er mot era bröder och våldför er på deras osäkra samveten, syndar ni mot Kristus. Alltså: om maten bringar min broder på fall, avstår jag från kött för evigt för att inte bli orsak till min broders fall.

Responsoriepsalm

Ps 139:1–3, 13–14b, 23–24 (24b)

R. Herre, led mig på den eviga vägen.

Herre, du utransakar mig och känner mig,
du känner mig, vare sig jag sitter eller står,
du förstår mina tankar fjärran ifrån.
Vare sig jag går eller ligger, utforskar du det,
och med alla mina vägar är du förtrogen. R.

Ty du har skapat mina njurar,
du sammanvävde mig i min moders liv.
Jag tackar dig för att jag är danad så underbart.
Detta vet jag: förunderliga är dina verk. R.

Utrannsaka mig, Gud, och känn mitt hjärta,
pröva mig och känn mina tankar,
och se till, om jag är stadd på en olycksväg,
och led mig på den eviga vägen. R.

Halleluja

1 Joh 4:12

V. Om vi älskar varandra, är Gud alltid i oss,
och hans kärlek har nått sin fullhet i oss.

Evangelium

Luk 6:27–38

Vid den tiden sade Jesus: »Till er som vill lyssna säger jag: Älska era fiender, gör gott mot dem som hatar er. Välsigna dem som förbannar er och be för dem som skymfar er. Slår någon dig på ena kinden, så vänd också fram den andra. Tar någon ifrån dig manteln, så hindra honom inte från att ta skjortan också. Ge åt alla som ber dig, och tar någon det som är ditt, så kräv det inte tillbaka. Så som ni vill att människor skall göra mot er, så skall ni göra mot dem. Skall ni ha tack för att ni älskar dem som älskar er? Också syndare älskar dem som visar dem kärlek. Skall ni ha tack för att ni gör gott mot dem som gör gott mot er? Också syndare handlar så. Och skall ni ha tack för att ni lånar åt dem som ni tror kan betala tillbaka? Också syndare lånar åt syndare för att få samma belopp tillbaka. Nej, älska era fiender, gör gott och ge lån utan att hoppas få igen. Då skall er lön blir stor, och ni skall bli den Högstes söner, ty han är själv god mot de otacksamma och onda. Var barmhärtiga, så som er fader är barmhärtig.

Döm inte, så skall ni inte bli dömda. Förklara ingen skyldig, så skall ni inte dömas skyldiga. Frikänn, så skall ni bli frikända. Ge, så skall ni få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall ni få i er mantel. Med det mått som ni mäter med skall det mätas upp åt er.«

10 september

Läsning

1 Kor 9:16–19, 22b–27

Att jag sprider evangeliet är inget att vara stolt över, jag är ju tvungen till det. Ve mig om jag inte förkunnar evangeliet! Om jag gör det av eget val, har jag ju lön att vänta. Men gör jag det därför att jag måste, utför jag bara ett uppdrag. Vad får jag då för lön? Jo, att få förkunna evangeliet utan kostnad för någon och inte utnyttja den rätt evangeliet ger mig.

Fri och oberoende av alla har jag alltså gjort mig till allas slav för att vinna så många som möjligt. Allt har jag varit inför alla, för att åtminstone rädda några. Allt gör jag för evangeliets skull, för att också jag skall få del av dess löften.

Ni vet ju att alla löparna i en tävling springer men att bara en får priset. Löp då för att vinna det. Var och en som tävlar måste försaka allt – löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar. Jag har målet i sikte när jag löper och jag slår inte i luften när jag boxas. Jag går hårt åt min kropp och tvingar den till lydnad, för jag vill inte predika för andra och själv komma till korta.

Responsoriepsalm

Ps 84:3–6, 12 (R. 2)

R. Hur ljuvlig är inte din boning, Herre Sebaot!

Min själ längtar och trängtar efter Herrens gårdar,
min själ och min kropp jublar mot levande Gud. R.

Ty sparven har funnit ett hus
och svalan ett bo åt sig, där hon kan lägga sina ungar:
dina altaren, Herre Sebaot, min konung och min Gud. R.

Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.
Saliga de människor som finner sin kraft i dig,
de som vill vandra till ditt hus. R.

Ty Herren Gud är sol och sköld,
Herren ger nåd och ära,
han vägrar inte dem något gott
som vandrar i oskuld. R.

Halleluja

Jfr Joh 17:17

V. Helga oss genom sanningen,
ditt ord är sanning.

Evangelium

Luk 6:39–42

Vid den tiden gav Jesus sina lärjungar denna liknelse: »Kan väl en blind leda en blind? Ramlar inte båda i gropen? Lärjungen är inte förmer än sin lärare, men när han är fullärd blir han som sin lärare. Varför ser du flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget? Hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, när du inte ser bjälken i ditt eget? Hycklare, ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders.«

11 september

Läsning

1 Kor 10:14–22

Håll er borta från avgudadyrkan, mina kära. Jag talar till förnuftiga människor, bedöm själva vad jag säger. Välsignelsens bägare som vi välsignar, ger den oss inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, ger det oss inte gemenskap med Kristi kropp? Eftersom brödet är ett enda, är vi – fast många – en enda kropp, för alla får vi vår del av ett och samma bröd. Se på israeliterna: har inte de som äter av offren gemenskap med offeraltaret? Vad vill jag säga med detta? Att det som offras till avgudar är något i sig eller att avgudar är något? Nej, men att det som de offerar offrar de åt demoner och inte åt Gud, och jag vill inte att ni skall ha gemenskap med demonerna. Ni kan inte dricka både ur Herrens bägare och ur demonernas bägare, inte äta både vid Herrens bord och vid demonernas bord. Eller skall vi väcka Herrens svartsjuka? Är vi starkare än han?

Responsoriepsalm

Ps 116:12–13, 17–18 (R. 17a)

R. Dig vill jag offra lovets offer.

Hur skall jag löna Herren
 alla hans välgärningar mot mig?
Jag vill taga frälsningens bägare
 och åkalla Herrens namn. R.

Dig vill jag offra lovets offer,
 jag vill åkalla Herrens namn.
Jag vill infria åt Herren mina löften,
 ja, inför hela hans folk. R.

Halleluja

Joh 14:23

V. Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord,
och min fader skall älska honom,
och vi skall komma till honom.

Evangelium

Luk 6:43–49

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Ett bra träd bär aldrig usel frukt, inte heller bär ett uselt träd bra frukt. Varje träd känns igen på sin frukt. Man plockar inte fikon på tistlar eller druvor på törnbuskar. En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd, och en ond människa bär fram det som är ont ur sitt onda förråd. Hennes mun säger vad hjärtat är fullt av.

Varför säger ni 'Herre, herre' när ni kallar på mig, om ni ändå inte gör som jag säger? Den som kommer till mig och hör mina ord och handlar efter dem – vem han är lik, det skall jag visa er. Han är lik en man som när han bygger ett hus gräver djupt och lägger grunden på berg. När floden svämmar över, vräker sig vattnet mot huset men förmår inte rubba det, eftersom det är väl byggt. Men den som hör och inte handlar, han är lik en man som bygger ett hus på marken utan att lägga någon grund. Floden vräker sig mot huset, och det rasar genast ihop och förödelsen blir stor.«

12 september

TJUGOFJÄRDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

2 Mos 32:7–11, 13–14

Herren sade till Mose: »Gå nu ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt. De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de har gjort sig en gjuten tjurkalv, de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten.« Och Herren fortsatte: »Jag ser att detta är ett styvnackat folk. Lämna mig nu i fred. Min vrede skall drabba dem och jag skall förinta dem. Men av dig skall jag göra ett stort folk.«

Men Mose försökte blidka Herren, sin Gud: »Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk, som du har fört ut ur Egypten med stor kraft och mäktig hand! Glöm inte dina tjänare Abraham, Isak och Israel och det löfte du gav dem, då du svor vid dig själv att göra deras ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och låta deras ättlingar få hela det land du talat om som egendom för all framtid.« Då avstod Herren från det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 51:3–4, 12–13, 17, 19
(R. jfr Luk 15:18)

R. Fader, jag har syndat mot dig.

Förbarma dig, Gud, i din nåd,
stryk ut mina synder i din stora godhet.
Gör mig fri från all min skuld
och rena mig från min synd. R.

Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
ge mig ett nytt och stadigt sinne.
Driv inte bort mig från din närhet,
ta inte ifrån mig din helige Ande. R.

Herre, öppna min mun,
jag vill sjunga ditt lov.
Det offer du begär är ett förkrossat hjärta,
en krossad och nedbruten människa
förkastar du inte, o Gud. R.

Andra läsningen

1 Tim 1:12–17

Jag tackar honom som har gett mig kraft, Kristus Jesus, vår herre, för att han fann mig värd förtroende och tog mig i sin tjänst, mig som förut var en hädare och hänsynslös förföljare. Men jag mötte förbarmande därför att jag handlade i okunnighet, i min otro. Vår herres nåd har överflödat, med tro och kärlek i Kristus Jesus. Detta är ett ord att lita på och värt att helt ta till sig, Kristus Jesus har ju kommit till världen för att rädda syndare – och bland dem är jag den störste. Men jag mötte förbarmande, och det för att Kristus Jesus skulle kunna visa allt sitt tålmod på mig som den förste, urtypen för dem som skall komma till tro på honom och vinna evigt liv. Evighetens konung, oförgänglig, osynlig, den ende Guden – hans är äran och härligheten i evigheters evighet, amen.

Halleluja

Jfr 2 Kor 5:19

V. Gud var i Kristus och försonade hela världen med sig själv, och han har anförtrott oss försoningens ord.

Evangelium

Luk 15:1–32

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

Han sade: »En man hade två söner. Den yngste sade till fadern: 'Far, ge mig den del av förmögenheten som skall bli min.' Då skiftade fadern sin egendom mellan dem. Några dagar senare hade den yngste sonen sålt allt han ägde och gav sig i väg till ett främmande land, och där slösade han bort sin förmögenhet på ett liv i utsvävningar. När han hade gjort av med allt blev det svår hungersnöd i landet, och han började lida nöd. Han gick och tog tjänst hos en välbärgad man i det landet, och denne skickade ut honom på sina ägor för att vakta svin. Han hade gärna velat äta sig mätt på fröskidorna som svinen åt, men ingen lät honom få något. Då kom han till besinning och tänkte: 'Hur många daglönare hos min far har inte mat i överflöd, och här svälter jag ihjäl. Jag ger mig av hem till min far och säger till honom: Far, jag har syndat mot himlen och mot dig. Jag är inte längre värd att kallas din son. Låt mig få gå som en av dina daglönare.' Och han gav sig av hem till sin far. Redan på långt håll fick fadern syn på honom. Han fylldes av medlidande och sprang emot honom och omfamnade och kysste honom. Sonen sade: 'Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son.' Men fadern sade till sina tjänare: 'Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' Och festen började.

Men den äldste sonen var ute på fälten. När han på vägen hem närmade sig huset hörde han musik och dans. Han kallade på en av tjänarna och frågade vad som stod på. Tjänaren svarade: 'Din bror har kommit hem, och din far har låtit slakta gödkalven därför att han har fått tillbaka honom välbehållen.' Då blev han arg och ville inte gå in. Fadern kom ut och försökte tala honom till rätta, men han svarade: 'Här har jag tjänat dig i alla dessa år och aldrig överträtt något av dina bud, och mig har du aldrig gett ens en killing att festa på med mina vänner. Men när han kommer hem, din son som har levt upp din egendom tillsammans med horor, då slaktar du gödkalven.' Fadern sade till honom: 'Mitt barn, du är alltid hos mig, och allt mitt är ditt. Men nu måste vi hålla fest och vara glada, för din bror var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.' »

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 15:1–10

Alla tullindrivare och syndare sökte sig till Jesus för att höra honom. Fariseerna och de skriftlärdade förargade sig och sade: »Den mannen umgås med syndare och äter med dem.« Då gav han dem denna liknelse: »Om någon av er har hundra får och tappar bort ett av dem, lämnar han då inte de nittionio i öknen och går och letar efter det borttappade tills han hittar det? Och när han hittar det blir han glad och lägger det över axlarna. Och när han kommer hem samlar han sina vänner och grannar och säger till dem: Gläd er med mig, jag har hittat fåret som jag hade förlorat. Jag säger er: på samma sätt blir det större glädje i himlen över en enda syndare som omvänder sig än över nittionio rättfärdiga som inte behöver omvända sig.

Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«

13 september

Läsning

1 Kor 11:17–26, 33

Jag kan inte berömma er för era sammankomster som snarare skadar än gagnar. Först och främst har jag hört att ni delar upp er i grupper när ni möts i församlingen, och det tror jag delvis är sant. Det måste till och med finnas olika partier bland er, så att det visar sig vilka av er som är att lita på. Men vid era sammankomster går det inte att hålla Herrens måltid, för var och en tar genast för sig av sin egen mat, och den ene sitter hungrig medan den andre har druckit sig berusad. Har ni inte era hem där ni kan äta och dricka? Bryr ni er inte om att det är Guds församling? Skall de som inte har något behöva skämmas? Vad vill ni jag skall säga, skall jag berömma er? Nej, för det här får ni inget beröm.

Jag har själv tagit emot från Herren det som jag har fört vidare till er: Den natten då herren Jesus blev förrådd tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och sade: »Detta är min kropp som offras för er. Gör detta till minne av mig.« Likaså tog han bägaren efter måltiden och sade: »Denna bägare är det nya förbundet genom mitt blod. Var gång ni dricker av den, gör det till minne av mig.« Var gång ni äter det brödet och dricker den bägaren förkunnar ni alltså Herrens död, till dess han kommer. Mina bröder, när ni samlas för att äta, vänta då på varandra.

Responsoriepsalm

Ps 40:7–10, 17 (R. 1 Kor 11:26b)

R. Förkunna Herrens död till dess han kommer.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
du begär inte brännoffer och syndoffer
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådard glädje, jag förkunnar din rättfärdighet

i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Men alla de som söker dig
må fröjdas och vara glada i dig,
de som längtar efter din räddning
må alltid säga: »Herren är stor«. R.

Halleluja

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son;
de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Luk 7:1–10

När Jesus hade sagt allt som folket skulle höra, gick han in i Kafarnaum. En officer där hade en tjänare som låg sjuk och var nära döden. Officeren satte stort värde på honom, och när han fick höra talas om Jesus, skickade han några av judarnas äldste till honom för att be honom komma och rädda tjänaren till livet. De sökte upp Jesus och vädjade ivrigt till honom. »Han är värd att du gör detta för honom«, sade de. »Han är en vän av vårt folk och har själv låtit bygga synagogan åt oss.« Jesus följde då med dem. Men när han var nästan framme vid huset, skickade officeren några vänner och lät hälsa: »Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt tak, och därför vågade jag heller inte själv komma till dig. Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.« När Jesus hörde detta förvånade han sig över honom och vände sig om och sade till folket som följde med honom: »Jag säger er, inte ens bland israeliter har jag funnit en så stark tro.« Och när de utskickade kom tillbaka till huset, fann de tjänaren frisk igen.

14 september

DET HELIGA KORSETS UPPHÖJELSE Fest

Första läsningen

4 Mos 21:4–9

Israel bröt upp från berget Hor och tog vägen åt Röda havet till för att gå omkring Edoms land. Men under vägen blev folket otåligt. Och folket talade mot Gud och mot Mose och sade: »Varför har ni fört oss upp ur Egypten, så att vi måste dö i öknen? Här finns ju varken bröd eller vatten, och vår själ vämjens vid den usla föda vi får.« Då sände Herren giftiga ormar bland folket, och dessa bet folket. Och mycket folk i Israel blev dödat. Då kom folket till Mose och sade: »Vi har syndat därmed att vi talade mot Herren och mot dig. Be till Herren att han tar bort dessa ormar från oss.« Och Mose bad för folket. Då sade Herren till Mose: »Gör dig en orm och sätt upp den på en stång. Sedan må var och en som har blivit ormbiten se på den, så skall han bli vid liv.« Då gjorde Mose en orm av koppar och satte upp den på en stång. När sedan någon hade blivit biten av en orm, såg han upp på kopparormen och blev så vid liv.

Responsoriepsalm

Ps 78:1–2, 34–38 (R. jfr 7b)

R. Glöm inte Herrens verk!

Lyssna, mitt folk, till min undervisning,
bøj era öron till min muns ord.
Jag vill öppna min mun till lärorikt tal,
uppenbara förborgade ting från fordom. R.

När han dräpte folket, frågade de efter honom
och vände om och sökte Gud.
De tänkte då på att Gud var deras klippta
och att Gud den Högste var deras förlossare. R.

De talade inställsamt för honom med sin mun
och hycklade för honom med sin tunga.
Men deras hjärtan höll sig inte ståndaktigt vid honom,
och de var inte trogna i hans förbund. R.

Dock, han är barmhärtig,
han förlåter missgärning,
och han vill inte fördärva.
Därför avvände han ofta sin vrede,
han lät ej hela sin förtörnelse bryta fram. R.

Andra läsningen

Fil 2:6–11

Kristus Jesus ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud, utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

Halleluja

V. Vi tillber dig, Herre Jesus Kristus, och prisar dig,
ty genom ditt kors har du återlöst världen.

Evangelium

Joh 3:13–17

Vid den tiden sade Jesus till Nikodemos: »Ingen har stigit upp till himlen utom den som stigit ner från himlen: Människosonen. Liksom Mose hängde upp ormen i öknen, så måste Människosonen upphöjas för att var och en som tror på honom skall ha evigt liv. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son, för att de som tror på honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Ty Gud sände inte sin son till världen för att döma världen utan för att världen skulle räddas genom honom.«

JUNGFRU MARIAS SMÄRTOR

Minnesdag

Läsning

Heb 5:7–9

Under sitt liv på jorden uppsände Kristus med höga rop och tårar enträgna böner till den som kunde rädda honom från döden, och han blev bönhörd därför att han böjde sig under Guds vilja. Fast han var son lärde han sig lyda genom att lida, och när han hade fullkomnats blev han för alla som lyder honom den som bringar evig frälsning.

Responsoriepsalm

Ps 31:2–6, 15–16, 20 (R. 17b)

R. Hjälp mig, Herre, i din nåd.

Till dig, Herre, tar jag min tillflykt,
låt mig aldrig komma på skam,
befria mig i din rättfärdighet.

Vänd ditt öra till mig, skynda att rädda mig,
var mig en fast klippa, en borg som blir min räddning. R.

Ty du är mitt bergfäste och min borg,
och du skall, för ditt namns skull, leda och föra mig.

Du skall dra mig ur det nät som de lade ut för mig,
ty du är mitt värn.

I din hand befäller jag min ande,
du befriar mig, Herre, du trofaste Gud. R.

Men jag förtröstar på dig,
Herre, jag säger: »Du är min Gud.«

Min tid står i dina händer,
rädda mig från mina fienders hand
och mina förföljare. R.

Stor är din godhet,
den du förvarar åt dem som fruktar dig,
och i allas åsyn bevisar dem
som tar sin tillflykt till dig! R.

Evangelium

Joh 19:25–27

Vid Jesu kors stod hans mor och hennes syster, Maria som var gift med Klopas och Maria från Magdala. När Jesus såg sin mor och bredvid henne den lärjunge som han älskade, sade han till sin mor: »Kvinna, där är din son.« Sedan sade han till lärjungen: »Där är din mor.« Från den stunden hade hon sitt hem hos lärjungen.

eller:

Evangelium

Luk 2:33–35

Jesu far och mor förundrade sig över vad som sades om honom. Och Symeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: »Detta barn skall bli till fall eller upprättelse för många i Israel och till ett tecken som väcker strid – ja, också genom din egen själ skall det gå ett svärd – för att mångas innersta tankar skall komma i dagen.«

16 september

Läsning

1 Kor 15:1–11

Jag vill påminna er om evangeliet som jag förkunnade, som ni också tog emot, på vars grund ni står och genom vilket ni blir räddade. Jag vill påminna er om orden i min förkunnelse – den håller ni väl fast vid, annars var det bortkastat att ni kom till tro. Bland det första jag förde vidare till er var detta som jag själv hade tagit emot: att Kristus dog för våra synder i enlighet med skrifterna, att han blev begravd, att han uppstod på tredje dagen i enlighet med skrifterna och att han visade sig för Kefas och sedan för de tolv. Därefter visade han sig för mer än femhundra bröder vid ett och samma tillfälle, de flesta är ännu i livet, men några har avlidit. Därefter visade han sig för Jakob och sedan för alla apostlarna. Allra sist visade han sig också för mig, detta ofullgångna foster. Jag är ju den allra minste av apostlarna, inte värdig att kallas apostel, eftersom jag har förföljt Guds församling. Men genom Guds nåd är jag vad jag är, och hans nåd mot mig har inte varit förspild. Jag har arbetat mer än någon av dem, fast inte jag själv, utan Guds nåd som har varit med mig. Jag eller de – så är det vi förkunnar och så är det ni har lärt er att tro.

Responsoriepsalm

Ps 118:1–2, 16–17, 28 (R. 1)

R. Tacka Herren, ty han är god
eller: Halleluja.

Tacka Herren, ty han är god,
 evigt varar hans nåd.
Så må Israel säga,
 evigt varar hans nåd. R.

Herrens högra hand upphöjer,
 Herrens högra hand gör mäktiga ting.
Jag skall inte dö, utan leva
 och berätta om Herrens gärningar. R.

Du är min Gud, och jag vill tacka dig,
 min Gud, jag vill höja ditt lov. R.

Halleluja

Matt 11:28

V. Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor;
jag skall skänka er vila, säger Herren.

Evangelium

Luk 7:36–50

Vid den tiden bjöd en av fariseerna hem Jesus på en måltid, och han gick dit och tog plats vid bordet. Nu fanns det en kvinna i staden som var en synderska. När hon fick veta att han låg till bords i fariséns hus, kom hon dit med en flaska balsam och ställde sig bakom honom vid hans fötter och grät. Hon vätte hans fötter med sina tårar och torkade dem med sitt hår, och hon kysste hans fötter och smorde dem med sin balsam. Farisén som hade bjudit honom såg det och sade för sig själv: »Om den mannen vore profet, skulle han veta vad det är för sorts kvinna som rör vid honom, en synderska.« Då sade Jesus till honom: »Simon, jag har något att säga dig.« – »Säg det, mästare«, sade han. »Två män stod i skuld hos en penningutlånare. Den ene var skyldig femhundra denarer, den andre femtio. När de inte kunde betala, efterskänkte han skulden för dem båda. Vilken av dem kommer att älska honom mest?« Simon svarade: »Den som fick mest efterskänkt, skulle jag tro.« – »Du har rätt«, sade Jesus, och vänd mot kvinnan sade han till Simon: »Du ser den här kvinnan. Jag kom in i ditt hus, och du gav mig inte vatten till mina fötter, men hon har vätt mina fötter med sina tårar och torkat dem med sitt hår. Du gav mig ingen välkomstkys, men hon har kysst mina fötter hela tiden sedan jag kom hit. Du smorde inte mitt huvud med olja, men hon har smort mina fötter med balsam. Därför säger jag dig: hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek. Den som får litet förlåtet, visar liten kärlek.« Och han sade till henne: »Dina synder är förlåtna.« De andra vid bordet sade då för sig själva: »Vem är han som till och med förlåter synder?« Men Jesus sade till kvinnan: »Din tro har hjälpt dig. Gå i frid.«

17 september

Läsning

1 Kor 15:12–20

Om det nu förkunnas att Kristus har uppstått från de döda, hur kan då några bland er säga att det inte finns någon uppståndelse från de döda? Om det inte finns någon uppståndelse från de döda, har inte heller Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, ja, då är vår förkunnelse tom och tom är också er tro. Och då visar det sig att vi har vittnat falskt om Gud, eftersom vi har vittnat om Gud att han har uppväckt Kristus, som han ju inte kan ha uppväckt om det är sant att de döda inte uppstår. Ty om inga döda uppstår, har heller inte Kristus uppstått. Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor.

Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.

Responsoriepsalm

Ps 17:1, 6–8, 15 (R. 15)

R. Jag vill mätta mig av din åsyn.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Bevara mig som en ögonsten,
skydda mig i dina vingars skugga.
I rättfärdighet skall jag skåda ditt ansikte,
när jag vaknar, vill jag mätta mig av din åsyn. R.

Halleluja

Jfr Matt 11:25

V. Välsignad är du, Fader, himlens och jordens Herre,
som uppenbarat himmelrikets hemligheter för dem som är som barn.

Evangelium

Luk 8:1–3

Vid den tiden vandrade Jesus från stad till stad och från by till by och förkunnade budskapet om Guds rike. Med honom följde de tolv och några kvinnor som hade blivit botade från onda andar och från sjukdomar: Maria, hon från Magdala, som sju demoner hade farit ut ur, Johanna, hustru till Herodes förvaltare Kusas, Susanna och många andra, som alla hjälpte dem med sina tillgångar.

18 september

Läsning

1 Kor 15:35–37, 42–49

Nu undrar någon: »Hur uppstår de döda? Hurdan kropp har de när de kommer?« Vilken enfaldig fråga! Det du sår får inte liv om det inte dör. Och när du sår, är det inte den blivande växten du sår utan ett naket sädeskorn eller något annat frö. Så är det också med de dödas uppståndelse. Det som blir sått förgämligt uppstår oförgämligt. Det som blir sått föraktat uppstår i härlighet. Det som blir sått svagt uppstår fullt av kraft. Det som blir sått som en kropp med fysiskt liv, uppstår som en kropp med ande.

Finns det en kropp med fysiskt liv, så finns det också en med ande. Och så står det skrivet: *Den första människan, Adam, blev en varelse med liv.* Men den siste Adam blev en ande som ger liv. Det andliga kommer alltså inte först, utan det fysiska; därefter kommer det andliga. Den första människan kom från jorden och var jord; den andra människan kom från himlen. Som den jordiska var, så är också de jordiska, och som den himmelska är, så är de himmelska. Och liksom vi blev en avbild av den jordiska, skall vi också bli en avbild av den himmelska.

Responsoriepsalm

Ps 56:10–14 (R. jfr 14c)

R. Jag skall vandra inför Gud i de levandes ljus.
Mina fiender måste vika tillbaka när jag ropar.
Jag vet att Gud står mig bi. R.

Jag prisar Guds ord,
jag prisar Herrens ord.
Jag förtröstar på Gud och skall inte frukta.
Vad kan människor göra mig? R.

Jag har löften att infria till dig,

Gud, jag vill infria dem med lovoffer.
Ty du har räddat mitt liv från döden
och mina fötter från fall.
Så kan jag vandra inför Gud
i de levandes ljus. R.

Halleluja

Jfr Luk 8:15

V. Saliga är de som hör ordet och tar vara på det
och genom uthållighet bär frukt.

Evangelium

Luk 8:4–15

Vid den tiden då mycket folk samlades och man drog ut till Jesus från de olika städerna, sade han i en liknelse: »En man gick ut för att så sitt utsäde. När han sådde föll en del på vägkanten, och folk trampade på det och himlens fåglar åt upp det. En del föll på berghällen, och när det hade kommit upp, visnade det bort eftersom det inte fick någon väta. En del föll bland tistlarna, och tistlarna växte upp samtidigt och förkvävde det. Men en del föll i den goda jorden, och det växte och gav hundrafaldig skörd.« Sedan ropade han: »Hör, du som har öron att höra med.«

Hans lärjungar frågade honom vad denna liknelse betydde, och han svarade: »Ni har fått gåvan att lära känna Guds rikets hemligheter, men de andra får dem som liknelser, för att *de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör.*

Vad liknelsen betyder är detta: Utsädet är Guds ord. De vid vägkanten är de som hör ordet, men sedan kommer djävulen och tar bort det ur deras hjärtan, för att de inte skall tro och bli räddade. De på berghällen är de som tar emot ordet med glädje när de hör det men som inte har något rotfäste. De tror en kort tid, men i prövningens stund avfaller de. Det som föll bland tistlarna, det är de som hör ordet men som längre fram kvävs av livets bekymmer, rikedomar och nöjen och aldrig ger mogen skörd. Men det som kom i den goda jorden, det är de som hör ordet och tar vara på det i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt.«

19 september

TJUGOFEMTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

Am 8:4–7

Hör detta, ni som trampar på de fattiga
och utrotar de svaga i landet!
Ni säger: »När är nymånadsfesten över
så att vi kan sälja säd,
och sabbaten
så att vi får öppna kornboden?
Då skall vi minska måtten
och lägga på priserna
och fuska med vågen,
köpa de fattiga för pengar
och de nödställda för ett par skor
och sälja spillet som säd.«

Herren har svurit vid Jakobs stolthet
att aldrig glömma något de gjort.

Responsoriepsalm

Ps 113:1–2, 4–8 (R. Luk 1:52)

R. Han störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa
eller: Halleluja.

Prisa Herren, ni hans tjänare,
prisa Herrens namn!
Lovat vare Herrens namn
nu och för evigt! R.

Herren är upphöjd över alla folk,
högre än himlen når hans härlighet.
Vem är som Herren, vår Gud,
han som tronar så högt,
han som ser så djupt ner –
vem i himlen, vem på jorden? R.

Den hjälplöse reser han ur gruset,
den fattige lyfter han ur dyn.
Han ger dem rum bland furstar,
bland furstarna i sitt folk. R.

Andra läsningen

1 Tim 2:1–8

Jag uppmanar till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt. Att be så är riktigt och behagar Gud, vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen. Gud är en, och en är förmedlaren mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv till lösen för alla, vittnesbördet när tiden var inne, och för det har jag satts att vara förkunnare och apostel – jag talar sanning, jag ljuger inte – en lärare för hedningarna i tro och sanning. Jag vill att männen på varje ort skall be med renade, lyfta händer, utan vrede och utan förbehåll.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Han som var rik blev fattig för vår skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:1–13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Det var en rik man som hade en förvaltare, och denne beskylldes för att förskingra hans förmögenhet. Mannen kallade till sig honom och sade: 'Vad är det jag hör om dig? Lämna in dina räkenskaper, du kan inte vara kvar som förvaltare.' Förvaltaren tänkte: 'Vad skall jag göra nu när min herre avskedar mig? Gräva orkar jag inte, och tigga skäms jag för. Jo, jag vet vad jag skall göra så att folk tar emot mig i sina hus när jag mister min tjänst.' Han skickade efter dem som var skuldsatta hos hans herre, en i sänder, och frågade den förste hur mycket han var skyldig. 'Hundra krus olja', svarade

mannen. Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev, sätt dig genast ner och skriv femtio.' Sedan frågade han näste man: 'Och du, hur mycket är du skyldig?' – 'Hundra tunnor vete.' Då sade han: 'Här är ditt skuldebrev. Skriv åttio.' »

Och Herren berömde den ohederlige förvaltaren för att han hade handlat klokt. »Denna världens människor betar sig klokare mot sina egna än ljusets människor gör. Ja, jag säger er: använd den ohederliga mammon till att skaffa er vänner som tar emot er i evighetens hyddor när mammon lämnar er i sticket.

Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?

Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

eller (kortare läsning):

Evangelium

Luk 16:10–13

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Den som är trogen i smått är trogen också i stort, och den som är ohederlig i smått är ohederlig också i stort. Om ni inte har varit trogna i fråga om den ohederliga mammon, vem vill då anförtro er det som har verkligt värde? Och om ni inte har varit trogna i fråga om andras egendom, vem vill då ge er det som skall tillhöra er?

Ingen tjänare kan tjäna två herrar. Antingen kommer han att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.«

20 september

Läsning

Ords 3:27–35

Neka inte den behövande din hjälp, när det står i din makt att ge den. Säg inte till din nästa: »Gå din väg och kom igen, i morgon vill jag ge dig«, fastän du kunde strax. Planera inget ont mot din nästa, när han menar sig bo trygg i din närhet. Tvista inte med någon utan orsak då han inte har gjort dig något ont. Avundas inte den orätrådige, och finn ej behag i någon av hans vägar. Ty en styggelse för Herren är den falske, men med de redliga har han sitt umgänge. Herrens förbannelse vilar över den ogudaktiges hus, men de rättfärdigas boning välsignar han. Har han att skaffa med smädare, så smädar också han, men de ödmjuka ger han nåd. De visa får ära till arvedel, men dårarna får skämmas.

Responsoriepsalm

Ps 15:2–4b, 5 (R. 1b)

R. Vem får vara på ditt heliga berg?

Herre, vem får bo i din hydda,

vem får vara på ditt heliga berg?

Den som vandrar ostraffligt och gör det rätta

och talar sanning av hjärtat,

den som inte bär förtal på sin tunga. R.

Den som inte gör sin broder något ont
och inte drar smälek över sin nästa,
den som föraktar den förkastlige
men ärar dem som fruktar Herren. R.

Den som inte driver ocker med sina pengar
och inte tar mutor för att fälla den oskyldige.
Den som handlar så,
han skall aldrig någonsin vackla. R.

Halleluja

Matt 5:16

V. Låt ert ljus lysa för folket, så att de ser era goda gärningar
och prisar er fader i himlen.

Evangelium

Luk 8:16–18

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Ingen tänder en lampa och döljer den med ett kärl eller ställer den under en bänk, utan man sätter den på en hållare, så att de som kommer in ser ljuset. Det finns ingenting dolt som inte skall bli synligt och ingenting undangömt som inte skall bli känt och komma till synes. Var därför noga med hur ni lyssnar, ty den som har, han skall få, men den som inte har, från honom skall tas också det han tror att han har.«

21 september

S:T MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST Fest

Läsning

Ef 4:1–7, 11–13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,

och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 9:9–13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

22 september

Läsning

Ords 30:5–9

Allt Guds tal är luttrat, han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom. Lägg inte något till hans ord, för att han inte må ertappa dig med lögn.

Om två ting ber jag dig, vägra mig dem inte, intill min död: Låt fåfänglighet och lögn vara fjärran ifrån mig, och ge mig inte fattigdom, ej heller rikedom, men låt mig få det bröd mig tillkommer. Jag kunde eljest, om jag blev alltför mätt, förneka dig, så att jag frågade: »Vem är Herren?« Eller om jag blev alltför fattig, kunde jag bli en tjuv, ja, förgripa mig på min Guds namn.

Responsoriepsalm

Ps 119:29, 72, 89, 101, 104, 163 (R. 105a)

R. Ditt ord är mina fötters lykta.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, du är i evighet,
ditt ord står fast i himlen. R.

Jag avhåller mina fötter från alla onda vägar,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Dina befallningar ger mig förstånd,

därför hatar jag alla lögnens vägar. R.

Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse,
men din lag har jag kär. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 9:1–6

Vid den tiden kallade Jesus samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska. Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta. Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.« Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

23 september

Läsning

Pred 1:2–11

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Fåfängligheters fåfänglighet! Allt är fåfänglighet! Vad förmån har människan av all möda som hon gör sig under solen? Släkte går, och släkte kommer, och jorden står evinnerligen kvar. Och solen går upp, och solen går ned, och har sedan åter brått att komma till den ort där hon går upp. Vinden far mot söder och vänder sig så mot norr. Den vänder sig och vänder sig, allt under det att den far fram, och så börjar den åter sitt kretslopp. Alla floder rinner ut i havet, och ändå blir havet aldrig fullt. Där floderna förut har runnit, dit rinner de ständigt tillbaka. Allt arbetar utan rast, ingen kan utsäga det. Ögat mättas inte av att se, och örat blir inte fullt av att höra. Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen. Inträffar något om vilket man ville säga: »Se, detta är nytt«, så har detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider, som var före oss. Man kommer inte ihåg dem som levde före oss. Och dem som skall komma efter oss skall man inte heller komma ihåg bland dem som lever ännu senare.

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.

Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 9:7–9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?» Och han försökte få träffa honom.

24 september

Läsning

Pred 3:1–11

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

Födhas har sin tid, och dö har sin tid.
Plantera har sin tid,
och rycka upp det planterade har sin tid.
Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.
Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.
Gråta har sin tid, och le har sin tid.
Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.
Kasta undan stenar har sin tid,
och samla ihop stenar har sin tid.
Ta i famn har sin tid,
och avhålla sig från famntag har sin tid.
Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.
Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
Tiga har sin tid, och tala har sin tid.

Älska har sin tid, och hata har sin tid.
Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Vad förmån av sin möda har då den som arbetar? Jag såg vilket besvär Gud har gett människors barn till att plåga sig med. Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har också lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de inte förmår att till fullo, från början till slut, fatta det verk som Gud har gjort.

Responsoriepsalm

Ps 144:1a, 2abc, 3–4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,
en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?» De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste lida mycket och bli förkastad av de äldste och överstepräster och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

25 september

Läsning

Pred 11:9 – 12:8

Gläd dig, du yngling, i din ungdom, och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid, ja, vandra de vägar ditt hjärta har lust till och så, som det behagar dina ögon. Men vet att Gud för allt detta skall dra dig till doms. Ja, låt grämlöse vika ur ditt hjärta, och håll plåga borta från din kropp. Ty ungdom och blomstring är fåfänglighet.

Tänk på din Skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna kommer och de år nalkas, om vilka du skall säga: »Jag finner inte behag i dem«; ja, förrän solen blir förmörkad, och dagsljuset och månen och stjärnorna; före den ålder då molnen kommer igen efter regnet, den tid då väktarna i huset darrar och de starka männen kröker sig; då malerskorna sitter sysslolösa, så få som de nu har blivit, och skåderskorna har det mörkt i sina

fönster; då dörrarna åt gatan stängs till, medan ljudet från kvarnen försvagas; då man står upp, när fågeln börjar kvittra, och alla sångens tärnor sänker rösten; då man fruktar för var backe och förskräckelser bor på vägarna; då mandelträdet blommar och gräshoppan släpar sig fram och kaprisknopen blir utan kraft, nu då människan skall fara till sin eviga boning och gråtarna redan går och väntar på gatan; ja, förrän silversnöret rycks bort och den gyllene skålen slås sönder, och förrän ämbaret vid källan krossas och hjulet slås sönder och faller i brunnen och stoftet vänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud, som har givit den.

Fåfångligheters fåfånglighet! säger Predikaren. Allt är fåfånglighet!

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset genom evangeliet.

Evangelium

Luk 9:43b–45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna:
»Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors
händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle
fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET«

Första läsningen

Am 6:1a, 4–7

Så säger Herren, härskarornas Gud:
Ve de säkra på Sion,
de trygga på Samarias berg.
Ni ligger på elfbenssängar
och latar er på era soffor,
ni äter lamm från hjorden
och gödkalvar som ni fött upp.
Ni skrålar till harpa
och diktar allsköns sånger som David,
ni dricker ert vin ur offerskålar
och smörjer er med finaste olja,
men Josefs undergång bekymrar er inte.
Därför skall ni gå främst i fångtransporten,
då blir det slut på svirarnas skrål.

Responsoriepsalm

Ps 146:7–10 (R. 1b)

R. Prisa Herren, min själ!
eller: Halleluja.

Herren ger de förtryckta deras rätt,
han ger de svältande bröd.
Herren befriar de fångna. R.

Herren öppnar blinda ögon,
Herren rätar krökta ryggar,
Herren älskar de trogna.
Herren ger främlingar skydd,
stöder faderlösa och änkor
men korsar de ondas planer. R.

Herren härskar för evigt,
din Gud, o Sion, från släkte till släkte. R.

Andra läsningen

1 Tim 6:11–16

Du som tillhör Gud, sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, som du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen. Jag uppmanar dig inför Gud, som ger liv åt allt, och inför Kristus Jesus, som under Pontius Pilatus vittnade med den rätta bekännelsen – håll ditt uppdrag obefläckat och klanderfritt till vår herre Jesu Kristi ankomst, som den salige och ende härskaren skall låta oss uppleva när tiden är inne, han som är alla konungars konung och alla herrars herre, som ensam är odödlig, som bor i ett ljus som ingen kan nalkas, han som ingen människa har sett eller kan se. Hans är äran och den eviga makten, amen.

Halleluja

Jfr 2 Kor 8:9

V. Han som var rik blev fattig för vår skull,
för att vi genom hans fattigdom skulle bli rika.

Evangelium

Luk 16:19–31

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Det var en rik man som klädde sig i purpur och fint linne och levde i fest och glans var dag. Men en tiggare som hette Lasaros låg vid hans port full av sår och önskade att han fick äta sig mätt på resterna från den rike mannens bord. Hundarna kom till och med och slickade på hans sår. Så dog tiggaren och fördes av änglarna till platsen vid Abrahams sida. Den rike dog också han och begravdes. I dödsriket, där han pinades, lyfte han blicken och fick långt borta se Abraham, och Lasaros vid hans sida. Då ropade han: 'Fader Abraham, förbarma dig över mig och skicka Lasaros att doppa fingerspetsen i vatten och fukta min tunga, jag plågas här i lågorna.' Men Abraham svarade: 'Kom ihåg, mitt barn, att du fick ut ditt goda medan du levde, liksom Lasaros sitt onda. Nu har han funnit tröst här, medan du plågas. Dessutom gapar det en klyfta mellan oss och er, för att de som vill ta sig över från oss till er eller från er till oss inte skall kunna göra det.' Mannen sade: 'Då ber jag dig, fader, att du skickar honom till min fars hus. Jag har fem bröder, och han måste varna dem så att inte de också kommer hit till detta plågornas ställe.' Abraham sade: 'De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem.' Mannen svarade: 'Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig.' Men Abraham sade: 'Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.' »

27 september

Läsning

Job 1:6–22

Det hände sig en dag att Guds söner kom och trädde fram inför Herren, och Åklagaren kom också med bland dem. Då frågade Herren Åklagaren: »Varifrån kommer du?« Åklagaren svarade Herren och sade: »Från en vandring utöver jorden och från en färd omkring på den.«

Då sade Herren till Åklagaren: »Har du gett akt på min tjänare Job? Ty på jorden finns inte hans like i oförvitlighet och redlighet, ingen som så fruktar Gud och undviker det onda.« Åklagaren svarade Herren och sade: »Är det då för ingenting som Job fruktar Gud? Du har ju på allt sätt beskyddat honom och hans hus och allt vad han äger, du har välsignat hans händers verk, och hans boskapshjordar har utbrett sig i landet. Men räck ut din hand och rör vid allt detta som han äger. Förvisso skall han då mitt i ansiktet tala kränkande ord mot dig.«

Herren sade till Åklagaren: »Nåväl, allt vad han äger må vara givet i din hand, endast mot honom själv må du inte räkka ut din hand.« Så gick Åklagaren bort från Herrens ansikte.

När nu en dag hans söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus, kom en budbärare till Job och sade: »Oxarna gick för plogen, och åsninnorna betade där bredvid. Då anföll sabéerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Guds eld föll från himmelen och slog ned bland småboskapen och folket och förtärde dem. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Medan denne ännu talade, kom åter en och sade: »Kaldéerna ställde upp sitt manskap i tre hopar och överföll så kamelerna och rövade bort dem, och folket slog de med svärdsegg. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det.

Under det att denne ännu talade, kom åter en och sade: »Dina söner och döttrar höll måltid och drack vin i den äldste broderns hus. Då kom en stark storm fram över öknen och tog i husets fyra hörn, och det föll omkull över folket, så att de förgicks. Jag var den ende som kom undan, för att jag skulle underrätta dig om det. Då steg Job upp och rev sönder sin mantel och skar av håret på sitt huvud. Och han föll ned till jorden och tillbad och sade: »Naken kom jag ur min moders liv, och naken skall jag vända åter dit. Herren gav, och Herren tog. Lovat vare Herrens namn!«

Vid allt detta syndade Job inte och talade inget anklagande mot Gud.

Responsoriepsalm

Ps 17:1–3, 6–7 (R. 6b)

R. Vänd ditt öra till mig och hör mig.

Hör, o Herre, en rättfärdig sak,
ge akt på mitt rop, lyssna till min bön.
Den kommer inte från falska läppar. R.

Jag ber dig, Herre: Ge mig min rätt,
dina ögon ser vad som är rätt och sant.
Du prövar mitt hjärta,
du utforskar det om natten,
du rannsakar mig men finner ingen orätt,
inga onda tankar går ut ur min mun. R.

Jag åkallar dig, ty du, Gud, skall svara mig.
Vänd ditt öra till mig, hör mina ord.
Bevisa din underbara nåd,
och befria mig från fienden,
du som räddar dem
som tar sin tillflykt till din högra hand. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:46–50

Vid den tiden började lärjungarna undra vem som var den störste av dem. Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Johannes sade: »Mästare, vi såg en som drev ut demoner i ditt namn och försökte hindra honom, eftersom han inte följde dig som vi.« Men Jesus sade till Johannes: »Hindra honom inte. Den som inte är emot er, han är för er.«

28 september

Läsning

Job 3:1–3, 11–17, 20–23

Job öppnade sin mun och förbannade sin födelsedag. Han tog till orda och sade:

Må den dag utplånas, på vilken jag föddes,
och den natt som sade: »Ett gossebarn är avlat.«
Varför fick jag ej dö strax i modersskötet,
förgås när jag kom ut ur min moders liv?
Varför fanns knän mig till mötes,
och varför bröst, där jag fick di?
Hade så inte skett, låg jag nu i ro,
jag fick då sova, jag njöt då min vila,
vid sidan av konungar och rådsherrar i landet,
män som byggde sig palatslika gravar,
ja, vid sidan av furstar som var rika på guld
och hade sina hus uppfyllda av silver,
eller var jag inte till, lik ett nedgrävt foster,
lik ett barn som aldrig fick se ljuset.
Där har ju de ogudaktiga upphört att rasa,
där får de uttröttade komma till vila,
Varför skulle den olycklige skåda ljuset?
Ja, varför ges liv åt dem som plågas så bittert,
åt dem som väntar efter döden, utan att den kommer,
och spanar därefter mer än efter någon skatt,
åt dem som skulle glädjas
– ja, intill jubel – och fröjda sig,
bara de fann sin grav,
varför åt en man vilkens väg är höljd i mörker,
åt en man så kringstängd av Gud?

Responsoriepsalm

Ps 88:2–8 (R. 3a)

R. Låt min bön komma till dig, Herre, min Gud.

Herre, min Gud, låt min bön komma till dig,
dag och natt, låt min bön komma till dig.

Låt min bön komma till dig, Herre, min Gud.

Ty min själ är mättad med lidanden,
och mitt liv har kommit nära dödsriket.
Jag räknas bland dem som farit ner i graven,
jag är som en man utan livskraft. R.

Jag har blivit som de döda,
lik de slagna som ligger i graven,

dem som du inte längre tänker på
och som är avskilda från din hand. R.

Ja, du har sänkt mig långt ner i graven,
ner i mörkret, ner i djupet.
Din vrede vilar tung på mig,
alla dina böljors svall låter du gå över mig. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:51–56

När tiden var inne för Jesu upptagande till himlen, vände han sina steg mot Jerusalem, och han skickade budbärare före sig. De gav sig av och gick in i en samarisk by för att förbereda hans ankomst. Men man ville inte ta emot honom, eftersom han hade vänt sina steg mot Jerusalem. Då sade hans lärjungar Jakob och Johannes: »Herre, skall vi kalla ner eld från himlen som förgör dem?« Men han vände sig om och tillrättavisade dem, och de fortsatte till en annan by.

29 september

S:T MIKAEL, S:T GABRIEL OCH S:T RAFAEL
ÄRKEÄNGLAR

Fest

Läsning

Dan 7:9–10, 13–14

Jag såg att troner blev framsatta, och en som var gammal satte sig ned. Hans klädnad var snövit, och håret på hans huvud var som ren ull. Hans tron var av eldslågor, och hjulen på den var av flammande eld. En flod av eld strömmade ut från honom. Tusen gånger tusen var hans tjänare, och tio tusen gånger tio tusen stod där till hans tjänst. Så satte man sig ned till doms, och böcker blev öppnade.

Sedan fick jag, i min syn om natten, se hur en som liknade en människoson kom med himmelens skyar, och han närmade sig den gamle och fördes fram inför honom. Åt denne gavs välde och ära och rike, och alla folk och stammar och språk måste tjäna honom. Hans välde är ett evigt välde, som inte skall tas ifrån honom, och hans rike skall inte förstöras.

eller:

Läsning

Upp 12:7–12a

Det blev en strid i himlen: Mikael och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, men han övermannades och det fanns inte mer någon plats för dem i himlen. Och han, den stora draken, ormen från urtiden, han som kallas Djävul och Satan, han som förför hela världen, han störtades ner på jorden och hans änglar störtades ner med honom. Och jag hörde en stark röst i himlen säga: »Nu finns frälsningen och kraften och riket hos vår Gud och makten hos hans smorde. Ty våra bröders anklagare har störtats ner, han som anklagade dem inför vår Gud både dag och natt. De har besekrat honom genom Lammets blod och genom sitt vittnesbörds ord. De älskade inte sitt liv mer än att de kunde gå i döden. Jubla därför, ni himlar och ni som bor i dem. Men ve över jorden och havet: djävulen har stigit ner till er och hans raseri är stort.«

Responsoriepsalm

Ps 138:1–5 (R. jfr 1c)

R. Inför änglarna vill jag lovsjunga dig.

Jag vill tacka dig av allt mitt hjärta,
inför änglarna vill jag lovsjunga dig.
Jag vill tillbedja, vänd mot ditt heliga tempel,
och prisa ditt namn för din nåd och sanning. R.

Ty du har gjort ditt löftesord stort
utöver allt vad ditt namn hade sagt oss.
När jag ropade, svarade du mig,
du gav mig frimodighet, och min själ fick kraft. R.

Herre, alla jordens konungar skall tacka dig,
när de får höra orden från din mun.
De skall sjunga om Herrens vägar,
ty Herrens ära är stor. R.

Halleluja

Ps 103:21

V. Lova Herren, ni alla hans härskaror,
ni hans tjänare som utträttat hans vilja!

Evangelium

Joh 1:47–51

Vid den tiden såg Jesus Natanael komma. Han sade om honom: »Där är en sann israelit, en som är utan svek.« Natanael frågade: »Hur kan du känna mig?« Jesus svarade: »Innan Filippus ropade på dig, såg jag dig under fikonsträdet.« Natanael svarade: »Rabbi, du är Guds son, du är Israels konung.« Då sade Jesus till honom: »Du tror därför att jag sade att jag såg dig under fikonsträdet. Större ting skall du få se.« Och han sade: »Sannerligen, jag säger er: ni skall få se himlen öppen och Guds änglar stiga upp och stiga ner över Människosonen.«

30 september

Läsning

Job 19:21–27

Job sade:

Ha förbarmande, ha förbarmande med mig, ni mina vänner, då nu Guds hand så har hemsökt mig.

Varför skall ni förfölja mig, ni som Gud,
och aldrig bli mätta av mitt kött?
Ack att mina ord skrevs upp,
ack att de blev upptecknade i en bok,
ja, blev med ett stift av järn
och med bly för evig tid inpräglade i klippan!
Dock, jag vet att min förlossare lever,
och att han till slut skall stå fram över stoftet.
Och sedan denna min sargade hud är borta,
skall jag fri från mitt kött få skåda Gud.
Ja, honom skall jag få skåda, mig till hjälp,
för mina ögon skall jag se honom, ej som en främling. Därefter trånar jag i mitt innersta.

Responsoriepsalm

Ps 27:7–9c, 13–14 (R. 13)

R. Jag tror att jag skall få se Herrens goda i de levandes land.

Hör, o Herre! Jag höjer min röst och ropar,
var mig nådig och svara mig.
Mitt hjärta minns att du har sagt:
»Sök mitt ansikte.« R.

Ja, ditt ansikte, Herre, söker jag,
dölj inte ditt ansikte.
Driv inte bort din tjänare i vrede,
du som har varit min hjälp. R.

Ja, jag tror förvisso att jag skall få se Herrens goda
i de levandes land.

Hoppas på Herren,
var frimodig och oförfärad i ditt hjärta,
ja, hoppas på Herren. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 10:1–12

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttiotvå och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er,

ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er. Men har ni kommit till en stad där man inte tar emot er, gå då ut på gatorna och säg: Till och med dammet som har fastnat på våra fötter här i staden stryker vi av – behåll det. Men så mycket skall ni veta: Guds rike är snart här. – Jag säger er att på den dagen skall det bli lindrigare för Sodom än för en sådan stad.«